

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-47(5)/13/JK

Warszawa, 21 sierpnia 2013 r.

DECYZJA DIH-1/49/2013

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r, poz. 267) oraz art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie od decyzji Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie z dnia 20 maja 2013 r. (Nr akt: AŻ.8361.7.2013), którą zobowiązano ww. przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych w wysokości 696,30 zł (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 30/100) artykułu rolno – spożywczego nieodpowiadającego jakości handlowej, tj. produktu o nazwie „masło ekstra, zawartość tłuszczu 82%, a’200g” z datą minimalnej trwałości „15.02” i nr partii produkcyjnej „180”, oznaczonego nazwą producenta „MASMAL DAIRY Sp. o.o., ul. Magazynowa 8, 86-300 Grudziądz”, utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 22-28 stycznia 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Rzeszowie – zwanego dalej „*Podkarpackim WIIH*” – w Delikatesach Asia w Łąncucie przy Pl. Jana III Sobieskiego 15, należących do przedsiębiorcy WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie – zwanego dalej również „*stroną*”, – pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu o nazwie „masło ekstra, zawartość tłuszczu 82%, a’200g” z datą minimalnej trwałości „15.02” i nr partii produkcyjnej „180”, oznaczonego nazwą producenta „MASMAL DAIRY Sp. o.o., ul. Magazynowa 8, 86-300 Grudziądz” – zwanego dalej „*masłem*”.

Powyższe udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 28 stycznia 2013 r. i Protokole pobrania próbki produktu Nr 085791 z dnia 23 stycznia 2013 r. (nr akt kontroli: AŻ.8361.7.2013).

Jednocześnie z tej samej partii i w tych samych ilościach pobrano, zabezpieczono i przekazano kontrolowanemu w celu przechowania, dodatkowe próbki kontrolne (protokół pobrania próbki kontrolnej Nr 085791 z dnia 23 stycznia 2013 r.).

Badania wykonane przez Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie – zwane dalej „*Laboratorium w Olsztynie*” – w zakresie cech organoleptycznych i fizyczno-chemicznych wykazały, że masło nie

odpowiadało wymaganiom zawartym w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. (zał. XII i XV), *ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”)* (Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 1234/2007” – obecność tłuszczu obcego w tłuszczu mlecznym (stwierdzono 65,50 % tłuszczu obcego), zawyżoną zawartość wody (w granicach od 23,7 do 23,8 %, zamiast wymaganych nie więcej niż 16%). Stwierdzono także niezgodną z deklaracją producenta oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 445/2007 z dnia 23 kwietnia 2007 r. *ustanawiającym niektóre szczegółowe zasady w celu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2991/94 określającego normy dla tłuszczów do smarowania oraz stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1898/87 w sprawie ochrony nazw stosowanych w obrocie mlekiem i przetworami mlecznymi* (Dz. U. L 106 z 24.04.2007 r., str. 24) – zwanego dalej „rozporządzeniem 445/2007” – niższą zawartość tłuszczu (stwierdzono średnio 74%, zamiast $82\% \pm 1\%$). Ponadto stwierdzono niewłaściwe cechy organoleptyczne (wygląd: masło dwubarwne, nakrapiane, marmurkowe; konsystencja: krucha, rozpadająca się, niejednolita; smak/aromat: obcy, nieczysty). Powyższe udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 3/2013 z dnia 11 lutego 2013 r. – zwanym dalej „sprawozdaniem 3/2013”. nie odpowiadało wymaganiom zawartym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. (zał. II i XV)

Z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych, stosownie do § 9 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w *sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek”, dyrektor Laboratorium w Olsztynie ustalił wysokość kosztów próbki masła na kwotę 696,30 zł (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 30/100). Kwotę tę udokumentował pismem zatytułowanym „Koszt przeprowadzonych badań laboratoryjnych” nr 6/2013 z dnia 11 lutego 2013 r.

Pismem z dnia 12 lutego 2013 r. strona została zapoznana z wynikami badań laboratoryjnych masła oraz poinformowana o prawie do przebadania próbki kontrolnej. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa nie składając odpowiedniego wniosku o przebadanie próbki.

W związku z powyższym, pismem z dnia 19 marca 2013 r., Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie zawiadomił przedsiębiorcę WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie uiszczenia przez kontrolowanego należności pieniężnej w kwocie stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki masła, informując jednocześnie o przysługującym mu, na podstawie art. 10 Kpa, prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów zgromadzonych w sprawie.

Pismem z dnia 11 kwietnia 2013 r. strona wniosła o przedłożenie przez Podkarpackiego WIIH do akt sprawy dokumentów świadczących, iż pobrana próbka masła została dostarczona do laboratorium w terminie zgodnym z Polską Normą PN-EN ISO 707; przedłożenia do akt sprawy dokumentów potwierdzających, że od momentu pobrania do czasu przekazania, próbka przechowywana była w określonych warunkach chłodniczych;

przedłożenia do akt sprawy dokumentów uprawniających osoby pobierające próbki w trakcie kontroli do podjęcia tych czynności; zwrócenie się do producenta zakwestionowanego produktu o wypowiedzenie się co do sposobu pobierania próbek, ewentualnie udzielenie informacji jakie stanowisko w sprawie zajął producent.

W dniu 15 kwietnia 2013 r. do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie wpłynęło pismo producenta masła z wnioskiem o przeprowadzenie dwóch dowodów: z zeznań świadka oraz wyników badań próbki masła, pochodzącej z „biblioteczki” producenta.

Pismem z dnia 6 maja 2013 r., Podkarpacki WIIH ustosunkował się do żądań strony wniesionych przy piśmie z dnia 11 kwietnia 2013 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 20 maja 2013 r. (Nr akt: AŻ.8361.7.2013), Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie zobowiązał przedsiębiorcę WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łańcucie do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki masła w wysokości 696,30 zł (słownie: sześćset dziewięćdziesiąt sześć złotych 30/100).

Pismem z dnia 3 czerwca 2013 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji wraz z wnioskiem o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w sprawie jako bezprzedmiotowego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Podkarpackiego WIIH na podstawie art. 138 § 2 Kpa. W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił wydającemu decyzję organowi pierwszej instancji naruszenie:

- art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej” – poprzez przyjęcie, że wyniki badań częściowo nie objęte akredytacją stanowią przesłankę do założenia, że produkt nie spełnia wymagań przypisanych prawem, a w konsekwencji obciążenia odwołującego kosztami przeprowadzonych badań;
- art. 7, 10 i 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) – zwanej dalej „Kpa” – poprzez obciążenie odwołującego się kosztami badań laboratoryjnych masła, poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w sprawie, w szczególności uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w sprawie oraz wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów, w konsekwencji, arbitralną ocenę jakości handlowej kwestionowanego produktu.

Pismem z dnia 25 czerwca 2013 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łańcucie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym, na podstawie art. 10 Kpa przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) – zwana dalej „ustawą o jakości handlowej” – stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Ustawa o Inspekcji Handlowej stanowi w art. 30 ust. 1, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, iż produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest zobowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo rachunek wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Należy podkreślić, że przepis ten nie stanowi podstawy prawnej przypisania kontrolowanemu odpowiedzialności za to, że kwestionowane produkty nie spełniały wymagań, nakłada jednak na niego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań w takim przypadku.

Zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, wysokość należności pieniężnej, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium, z uwzględnieniem rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Postępowanie w niniejszej sprawie, zostało wszczęte w pierwszej instancji przez Podkarpackiego WIIH z uwagi na stwierdzenie w pobranej do badań laboratoryjnych próbce masła obecności tłuszczu obcego w tłuszczu mlecznym (stwierdzono 65,50 % tłuszczu obcego), zawyżonej zawartości wody (w granicach od 23,7 do 23,8 %, zamiast wymaganych nie więcej niż 16%), niższej zawartości tłuszczu (stwierdzono średnio 74%, zamiast 82% ± 1%) oraz niewłaściwych cech organoleptycznych (wygląd: masło dwubarwne, nakrapiane, marmurkowe; konsystencja: krucha, rozpadająca się, niejednolita; smak/aromat: obcy, nieczysty). Powyższe zostało udokumentowane w sprawozdaniu 3/2013. W związku z tym Podkarpacki WIIH uznał, że masło nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym w obowiązujących przepisach rozporządzenia 1234/2007 oraz rozporządzenia 445/2007, a także w deklaracji producenta na opakowaniu i zobowiązał, w oparciu o art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, przedsiębiorcę WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu. Należy zaznaczyć, że strona (tj. WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie) nie skorzystała z prawa do przebadania próbki kontrolnej produktu. Tym samym wyniki badań uzyskane przez Podkarpackiego WIIH w toku postępowania należało uznać za prawidłowe, a wydanie zaskarżonej decyzji – za zgodne z prawem.

W pierwszej kolejności przedsiębiorca WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łąncucie zarzucił w odwołaniu naruszenie przepisów art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej wskazując, że przedmiotowe badania zostały wykonane w oparciu o metody nie objęte

akredytacją. W swoim uzasadnieniu strona przywołała również fragmenty wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 1 czerwca 2007 r. (VI SA/Wa 555/07), z którego, zdaniem odwołującego się, wynika, że skoro wynik badań nie objęty akredytacją stanowi przesłankę do założenia, że produkt jest niewłaściwej jakości, to organ pierwszej instancji powinien wyjaśnić w decyzji dlaczego uznał badania za wiarygodne. Zdaniem skarżącej należy podważyć wiarygodność wyników badań z uwagi na brak takiego wyjaśnienia w zaskarżonej decyzji.

Ustosunkowując się do ww. zarzutu, należy zauważyć, że przepisy na poziomie unijnym jak i krajowym wymagają, aby badania laboratoryjne w ramach urzędowej kontroli żywności wykonywane były przez **laboratoria akredytowane**, nie określają natomiast, że badania należy prowadzić wyłącznie metodami akredytowanymi. Stanowi o tym art. 5 ust. 2 pkt d rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. *w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt* (Dz. U. L 191 s.1 z 30.4.2004, ze zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 882/2004”. Szczegóły w zakresie metod analiz i wymagań odnośnie laboratoriów wykonujących badania w ramach urzędowej kontroli żywności zawarto w art. 11 i 12 tego rozporządzenia. Laboratoria muszą być akredytowane zgodnie z normami europejskimi dot. akredytacji jednostek badawczych. W Polsce jednostką akredytacyjną uprawnioną do akredytacji jednostek certyfikujących i kontrolnych, laboratoriów badawczych i wzorcujących prowadzących oceny zgodności i weryfikacji na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. *o systemie oceny zgodności* (Dz. U. z 2010 nr 138, poz. 935 z późn. zm.) jest Polskie Centrum Akredytacyjne – zwane dalej „PCA”. Sprawozdania z badań opatrzone znakiem akredytacji PCA oznaczają, że badania zostały przeprowadzone w akredytowanym laboratorium, zgodnie z obowiązującym prawem i są w pełni wiarygodne (podkreślić przy tym trzeba, iż fakt udzielenia Laboratorium w Olsztynie wskazanej akredytacji nie budzi wątpliwości i nie był kwestionowany przez stronę).

Należy nadto wskazać, że zgodnie z przepisami zawartymi w art. 29 ustawy o Inspekcji Handlowej i art. 32 ustawy o jakości handlowej badania związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przeprowadzane są w laboratoriach Inspekcji Handlowej, a w uzasadnionych przypadkach w innych wyspecjalizowanych laboratoriach. Przepisy zawarte w ustawie o Inspekcji Handlowej i ustawie o jakości handlowej nie nakładają obowiązku przeprowadzania badań jakości w laboratoriach akredytowanych, a tym bardziej przy użyciu wyłącznie metod akredytowanych. Wymóg dokonywania analiz w laboratoriach akredytowanych wynika ze wspomnianego wyżej rozporządzenia 882/2004 („laboratoriach urzędowych” – art. 12 tego rozporządzenia). Kwestia ta była rozpatrywana również przez Naczelny Sąd Administracyjny w podobnych sprawach (sygn. akt II GSK 916/11, czy II GSK 1492/11). Naczelny Sąd Administracyjny wskazał iż „przepis art. 12 ust. 3 powołanego rozporządzenia 882/2004, w myśl którego akredytacja i ocena laboratoriów badawczych, mogą odnosić się do pojedynczych badań i zestawów badań, wbrew twierdzeniom skargi kasacyjnej, nie daje podstaw dla przyjęcia stanowiska, iż konieczna jest akredytacja do poszczególnych metod badawczych. Natomiast jest możliwe ustanowienie takiej akredytacji.” (podkreślenia własne).

Podsumowując, należy wskazać, iż – przeciwnie do twierdzeń strony – stosowanie metody nieakredytowanej nie narusza przepisów prawa, a zgodnie z treścią art. 11 i 12 rozporządzenia 882/2004 wynik badania uzyskany taką metodą jest miarodajny i mógł stanowić podstawę rozstrzygnięcia w sprawie.

Laboratorium w Olsztynie niewątpliwie posiada stosowną akredytację przyznaną przez Polskie Centrum Akredytacji (nr akredytacji: AB 433), było ono i jest uprawnione do dokonywania badań próbek produktów tłuszczowych. Tym samym, wyniki badań ujawnione w sprawozdaniu 3/2013 są w pełni prawidłowe i wiarygodne.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów strona błędnie odczytuje stanowisko sądu przedstawione w powołanym przez siebie wyroku (VI SA/Wa 555/07), o czym świadczy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 10 czerwca 2008 r. (VI SA/Wa 2186/07). Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem, na który powołuje się strona uchylił zaskarżoną decyzję (...) z uwagi na nie odniesienie się w decyzji do zarzutu braku akredytacji przez Laboratorium Specjalistyczne, a nie z uwagi na brak akredytacji metody czy też akredytacji laboratorium. Jak podkreśla w swoim uzasadnieniu Wojewódzki Sąd Administracyjny, decyzja została uchylona z przyczyn o charakterze proceduralnym i bez dokonywania przez Sąd oceny tego, czy Laboratorium ma stosowną akredytację.

Strona zarzuciła również, że organ pierwszej instancji obciążając ją kosztami badań laboratoryjnych masła naruszył art. 7, 10 i 80 Kpa poprzez nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego w sprawie, w szczególności uniemożliwienie stronie wzięcia czynnego udziału w sprawie oraz wypowiedzenia się co do zebranych materiałów i dowodów, a w konsekwencji, arbitralną ocenę jakości handlowej kwestionowanego produktu. Strona wskazała, że organ pierwszej instancji oparł swoje rozstrzygnięcie tylko na jednym dowodzie w postaci sprawozdania 3/2013, podczas gdy podawała ona w wątpliwość wyniki tych badań i zgłaszała kolejne wnioski dowodowe.

Jak wspomniano wcześniej, strona nie skorzystała z przebadania próbki kontrolnej w momencie kiedy miała ku temu możliwość, stosownie do obowiązujących przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej. W związku z tym zarzut arbitralności działania organu jest nietrafny, gdyż rezygnacja z przebadania próbki kontrolnej, doprowadziła do tego, że w przedmiotowym postępowaniu był jeden dowód, tym niemniej na tyle wiarygodny, że w sposób oczywisty potwierdzał niespełnianie wymagań jakościowych określonych w przepisach oraz deklaracji producenta przedmiotowego masła i dawał podstawę do wydania rozstrzygnięcia podjętego przez organ Inspekcji Handlowej. Prawidłowość postępowania organu pierwszej instancji potwierdza orzecznictwo sądowoadministracyjne w tym zakresie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., II GSK 917/11).

W ocenie Prezesa UOKiK, w przedmiotowej sprawie zostały także podjęte wszelkie niezbędne kroki do pełnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, między innymi poprzez wskazanie stronie przysługujących jej praw, w tym prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym i złożenia wyjaśnień. Należy wskazać, że strona czynnie korzystała z przysługującego jej prawa, jak podkreśliła to w odwołaniu, poprzez składanie kolejnych wniosków dowodowych. Do wniosków tych organ pierwszej instancji

ustosunkował się w piśmie z dnia 6 maja 2013 r., a następnie w zaskarżonej decyzji, szczegółowo omawiając powody, dla których nie mogą one być uwzględnione w przedmiotowej sprawie. Ponadto przed wydaniem decyzji Podkarpacki WIIH zebrał materiał dowodowy jednoznacznie wykazujący, że ustalony stan faktyczny pozwala na stwierdzenie zaistnienia obowiązku uiszczenia przez kontrolowanego kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki produktu, stosownie do art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Podsumowując, Prezes UOKiK w pełni podziela argumentację Podkarpackiego WIIH przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji w tym zakresie.

O ewentualny zwrot kosztów poniesionych z tytułu badań laboratoryjnych zleconych przez Inspekcję Handlową strona może zwrócić się do producenta kwestionowanego produktu, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego.

Zgodnie z § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Rzeszowie w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnych stała się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji do ww. Sądu za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Pan Łukasz Szmit
Kancelaria Radcy Prawnego Łukasz Szmit
ul. Rynek Jeżycki 1/5
60-847 Poznań
pełnomocnik WIDAMID Sp. z o.o. z siedzibą w Łańcucie

2. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Rzeszowie
3. a/a